

Tvivil. Det er denne Side af Sagen, jeg ønsker at henlede Opmærksomheden paa, og som jeg tror det kommende Udvalg maa beskæftige sig med.

Den ærede Ordfører sagde i sin Tale, at man neppe kunde rette noget berettiget Angreb mod de hidtidige Kirkeejere. Der kunde være enkelte Undtagelser, der havde forømt Kirken af privatøkonomiske Grunde, men i det hele og store mente det ærede Medlem ... (Afbrydelse af *Moltesen*). Naa, jeg fik den Opfattelse. Den ærede Ordfører udhævede, at enkelte Tiendeere havde vist særlig Omhu, men han hævdede desuden, at gennemgaaende kunde der ikke rettes noget berettiget Angreb mod dem. Jeg tror dog, det i det hele og store har været saa, at selv om enkelte kirkeejende Godsejere har vist meget stor Interesse for Kirken, maaske har haft historisk og arkitektonisk Interesse for den, har gennemgaaende Kirkeejerne stillet sig saa karrigt, som det paa nogen Maade var muligt. Det tror jeg nok er det almindelige Indtryk Landet over, og det, der nu sker ved, at Kirkerne ifølge Tiendeafløsningsloven i større og større Tal gaar over til at blive selvejende, og det, der sker ved denne Lov, er, at der stilles betydelig større Krav til Kirkernes Indretning og Vedligeholdelse, til Kirkegaardenes Indretning o. s. v. end hidtil. Det gaar ogsaa Bemærkningerne til den højtærede Kultusministers Lovforslag udtrykkeligt ud fra som Forudsætningen. Der staar udtrykkeligt i Bemærkningerne, at det nu efter Tiendeafløsningsloven og dens Følger vil være muligt „i videre Omfang at imødekomme Menighedernes Krav overfor Kirkerne, idet Hensynet til den private Tiendeers økonomiske Interesser bortfalder“. Og videre hedder det: „Det har derfor ogsaa været muligt i det nye Forslag paa adskillige Punkter at stramme Fordringerne“. Man forudsætter udtrykkeligt i Modsætning til en Bemærkning i den ærede Ordførers Tale, at de privatøkonomiske Interesser hidtil har lagt en stærk Dæmper paa Kravene til Kirkernes Indretning, Vedligeholdelse o. s. v., og at denne Dæmper nu er taget bort, hvilket vil sige, at dette Lovforslags Gennemførelse vil koste adskillige Penge. Nu er det ikke længere en enkelt Ejer, der skal have Ansvar. Nu er det Kirken som selvejende Institution. Men hvem er det? Det er Skatteyderne. Det fremgaar af det andet Lovforslag, og derfor er der en Sammenhæng, en nøje saglig og økonomisk Sammenhæng, mellem disse to

Lovforslag. Det fremgaar af § 11 i Lovforslaget om Kirkers Bestyrelse, at naar en selvejende Kirkes Indtægter ikke er tilstrækkelige til Dækning af Kirkens Udgifter til Vedligeholdelsen og Driften, herunder Udgifterne ved Kirkens Opvarmning o. s. v., „tilvejrbringes det manglende ved Ligning paa Menigheden overensstemmende med denne Lovs Regler“. Derfor er disse to Love ikke blot Love om Kirkensyn og Kirkers Bestyrelse, men ogsaa Skattelove. Det er Love om en ret betydelig Skatteligning paa Menighedernes Medlemmer, og derfor interesserer de ikke blot Menighedernes Medlemmer, men ogsaa Folk, der staar udenfor Folkekirken, fordi vi endnu stadig har § 77 i Grundloven, ifølge hvilken Folk ikke kan slippe for at bidrage til Kirken ved at melde sig ud. Det er den Side af Sagen, jeg vil bede det kommende Udvalg fæste sin Opmærksomhed særlig paa, naturligvis ved Siden af alt det andet, det ogsaa kan være nødvendigt at gennemgaa.

Det ærede Medlem, der nu talte, nævnedes den i og for sig i høj Grad tiltalende Bestemmelse i § 7 i Kirkebestyrelsesloven om, at Udlejning af Kirkens Stolestader ikke fremtidig maa finde Sted. Jeg erkender, at det er en meget tiltalende Bestemmelse. Det har været til Forargelse for mange at se den Udlejning af Stolestader, der særlig har fundet Sted i København. Men det ærede Medlem erkendte, at denne Bestemmelse vilde medføre en Forringelse af Kirkens Indtægter, og derfor skulde der paalignes større Bidrag paa Beboerne. Men saa trøstede det ærede Medlem sig med, at det dog særlig var de rigeste Kirker, hvor denne Udlejning havde fundet Sted — ejendommeligt nok for Resten —, og derfor kunde man nok komme ud over det. Men det gælder ikke, for det er netop et Særkende for dette Lovforslag, at det paa dette Punkt er i Overensstemmelse med de to Love om Kirkeligning i København af 1903 og 1908, idet Udgifterne paalignes alle Medlemmer i København under eet. Det forudsættes ogsaa her, at dette Kirkebidrag her i København paalignes under eet, saa det hjælper ikke et Menighedsmedlem, at han eller hun bor i et af de fattigste Sogne paa Nørrebro. Naar Stadeudlejningen i de rige Kirker falder bort og dette medfører, at der maa paalignes større Bidrag, vil det ogsaa ramme de fattige Folk ud paa Broerne. Den heldige Biomstændighed, det ærede Medlem mente der var derved, findes alt-